

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ

דף טז.

פיגל בקומץ ולא בלבונה, ועי' רש"י דקאי בהקטרה, אמנם דעת הרמב"ם (פסוהמ"ק טז' ז') שצריך שבכל ה"ד' עבודות יחשוב בין בקומץ ובין בלבונה דאל"כ הוי חצי מתיר, וקשה הלא מפורש בברייתא שהובאה בגמרא שרק לגבי הקטרה נחלקו? עי' ברכת הזבח, חק נתן וקרן אורה מה שתירצו, עי' מנחת אברהם (קצט) מה שהביא בשם הגר"ח ועי' משנת ר"א מנחות ז' שלדעת רבנן גם בקמיצה אין מפגלין בח"מ.

במחלוקת ר"מ ורבנן אי מפגלין בחצי מתיר או לא, יל"ע לגבי מחשבת שלא לשמה האם גם יחלקו בזה או לא?

באור שמח (פסוהמ"ק טז' ז') מחלק, דפיגול הוא דין בעבודה מתרת כשחושב על אכילה שלא בזמן או במקום, אבל שלא לשמה זהו דין מחשבה בעבודה, לכן בזה לכו" ע מפגלין בחצי מתיר, ועי' חזו"א קמא כז' א' שנראה שלמד דפליגי גם בשלא לשמה.

הוא פיגול וחבירו כשר, ויל"ע מה דין החלות כאן שהכבש נפסל מחמת עצמו, עי' טהרת הקודש, ועי' בחי' הגרי"ז, ועוד דנו האחרונים (עי' קרן אורה ושפת אמת) דקיי"ל כבשי עצרת מעכבין זה את זה וא"כ למה לא חשיב חצי מתיר?

ותי' דזהו דין נוסף שמעכב ולא בחלות המתיר שלו, ועי' מנחת אברהם (רמג') שהביא לדון בגוף הדין דמעכבין זה את זה אם זהו דין בהקרבה (והוי חצי מתיר), שזהו דין בלצאת חובת היום שלא יצאו אלא א"כ קרבו שניהם.

כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, וידועה קושיית האור זרוע (יבום תרי"א) שנשאל אותו על דעת מה עשה?, ועי' כאן באחרונים (שפ"א וחי' הגרי"ז) שהאריכו להוכיח שכל העושה וכו' אינו דין אומד דאמדין לדעתו, אלא "דין" שכל מעשיו נגררים אחרי מחשבתו הראשונה, ועי' בחי' הגרי"ז (כאן ובזבחים ב:) שבזה מחלק בין הסוגיות השונות, מתי אומרים ע"ד ראשונה הוא עושה ומתי לא.

רש"י ד"ה בקמיצה, משמע מדבריו דלבונה לא בעי קידוש כלי, ועי' חי' רבינו חיים הלוי (פסוהמ"ק יח' יב') מה שדן בדברים, ועי"ש גליונות חזו"א.

תוד"ה בין, במה שכתבו דבהזאה אחת לא חשיב אפילו חצי מתיר, עי' רעק"א מה שתמה, ועי' חי' מרן רי"ז הלוי (פסוהמ"ק עמ' 96) מה שיישב, ועי' קרן אורה בזבחים מב: תוד"ה וכגון, ועי' מנחת אברהם (רמד'), ומה שהקשו מלקמן, עי' חזו"א כב' טז'.

הניחא למ"ד בפר ואפילו בדמו של פר, ועי' אור שמח (כלי המקדש א' יב') שהקשה

היאך יתחנך הכהן השני בעבודה פסולה, ועי' אחיעזר (יו"ד לא) שהקשה דגם למ"ד בפר ולא בדמו של פר יכולנו להעמיד בראה קרי או נטמא, ועי' קה"י סימן ט', ובחזו"א (כב' יט') איך שכתב לתרץ קושיא בחברתה באוקימתא דנטמא לפני יוה"כ עי"ש.

תוד"ה כגון, במה שדנו אי מתנות ה"ד' וה"ז' הוי כפרה אחת או שתיים, עי' גבורת ארי וימא ס. שתלה זאת במחלוקת ביומא נז: אי מערבין דם הפר והשעיר למתנת הקרנות

ע"ב

קשיא, עי' שפת אמת למה נשארה הגמרא ב"קשיא" ולא ב"תויבתא", וע"ע מה שהקשה למה לא תירץ שאיירי בארבעה פרים וארבעה שעירים, עי"ש.

כי מדי בהיכל מיא בעלמא הוא דקא מדי, ועי' עולת שלמה מש"כ לדון מכאן לגבי ספיקו של המל"מ (פסוהמ"ק יח' ז') מתי חל הפסול, ומסקנתו דאין ראייה מכאן כיון שאף אם חל לאחר הקרבת מתיריו הכל חל מלמפרע.

רש"י ד"ה והאי במה שתי' מאי שנא הכא דמקשי מיא בעלמא יותר משאר פיגול, עי' תוד"ה כ', ועי' מנחת אברהם (רמח') בשם הגרי"ז מש"כ לתרץ על דבריו, ועי' שיטמ"ק. ע"ע בכל הסוגיא בזבחים מב: ובתוס' שם, ועי' שם בחי' הגרי"ז מה שהביא בשם הגר"ח לבאר את המו"מ בסוגיא באופן אחר שלא יקשו קושיות הרש"י והתוס'.

הא כמ"ד מערבין לקרנות וכו', ועי' שפ"א שם בזבחים שהוכיח מכאן שלהזאות של טהרו של מזבח לכו"ע מערבין, ועי' חי' הגרי"ז מה שכתב שם לתרץ את קושיית התוס' ביומא נז: ד"ה אפילו(2), למה לא הוכיחו מזה (שם כב.) שעולין אין מבטלין, עי"ש עוד.

פיגול בהולכה, ועי' זבחים ל. דסגי בפסיעה אחת, ועי' מקדש דוד (לג' א') דלר"י זהו לכו"ע, ולר"ל-לר"מ דמפגלין בחצי מתיר, ועי' מנחת חינוך קמד' ג' דגם לר"ל זהו לכו"ע.

מי סברת לחם בתנור קדוש שחיטת כבשים מקדשא ליה, ועי' חזו"א (כד' יא') שדן בזה ע"פ הגמרא לקמן צה: שנחלקו תנאים אי תנור מקדש או לא, עי"ש שיישב הדברים.

קסבר אין דרך אכילה בכך ואין דרך הקטרה בכך, ועי' ברכת הזבח ושפת אמת האם יש למחוק את המילה "אין" גבי דרך אכילה או לא.

ע"ע **קרן אורה** מה שהקשה ות' כאן, ועי' רמב"ם (פסוהמ"ק יד' י') שפסק כפסול כמ"ד שאין דרך הקטרה בכך, ועי' כס"מ ומהר"י קורקוס, וע"ע חזו"א כב' י'.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בלי"נ מידי יום.